

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 760/2024
10.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андрије Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 16/22 од 21.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр. 198/24 од 15.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Андрије Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 16/22 од 21.12.2023. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр. 198/24 од 15.04.2024. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр. 16/22 од 21.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, с тим што не сме напуштати исте осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, без примене електронског надзора. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржава у заводу за извршење казне затвора и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана

правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од 6 месеци. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр. 198/24 од 15.04.2024. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Врању К бр. 16/22 од 21.12.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Андрија Марковић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и повреде Уставом зајемченог права из члана 32. Устава РС, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или другостепеном суду на поновно суђење пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава потврду о привремено одузетим предметима ПУ бр. 328950/20 од 17.07.2020. године, обзиром да је претрес окривљеног извршен противно Законику о кривичном поступку и Закону о полицији, без наредбе суда, односно да нису били испуњени услови за вршење претреса без наредбе. У вези са изнетим, бранилац наводи да је неоснован став другостепеног суда да, у конкретном случају, није вршен претрес него преглед, јер су полицијски службеници фактички одузели ранац, сходно сопственим изјавама извадили пакет који је био у њему, ставили рукавице, значи активно учествовали у задирање у природу одузетих ствари, отварајући пакет који је био у ранцу и предузимали све фактички процесне радње како би без пристанка окривљеног пронашли шта се налази у унутрашњости како ранца тако и пакета, те се у конкретном случају може радити само о процесној радњи претреса. Такође, како није била постојала наредба за претрес нису били обезбеђени ни сведоци претреса.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни три, став четири, дао

довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Уједно, Врховни суд додатно указује да из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица ПУ Лесковац о предузетим радњама дана 17.07.2020. године обавестила заменика ВЈТ у Врању Зорана Китановића који је и извршио квалификацију предметног кривичног дела.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Образлажући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у преосталом делу бранилац окривљеног указује на повреде закона из члана 440. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да је првостепени суд дао нејасне и непотпуне разлоге када је прихватио исказе сведока полицијских службеника, да из одбране окривљеног која је у сагласности са исказима свих сведока јасно произилази да окривљени наведени спорни пакет није поседовао ни на који начин, те је нејасно и непотпуно образложење побијане пресуде у погледу начина на који суд закључује да су предмети кривичног дела предмети који припадају овде окривљеном АА. Даље се наводи да из списка предмета произлази да је окривљени по пристизању аутобуса у Врање затражио од возача да му уручи пакет – торбу са стварима коју му је послао сведок ББ, али му је возач буквално бацио у руке спорни пакет који је окривљени рефлексно ухватио и у тренутку када је изговарао да то није његов пакет, полицијски службеници су га одмах лишили слободе, из којих разлога окривљени није могао имати државину над пакетом. Окривљени није имао државину над наведеним пакетом, јер за постојање државине морају постојати објективни и субјективни елементи који овде нису испуњени. У том смислу овде није тужилац предложио било какво вештачење биолошких трагова одузетог материјала (ДНК, палиларне линије и др). У вези са изнетим бранилац износи и сопствену оцену исказа свих саслушаних сведока, како возача аутобуса, тако и овлашћених службених лица.

На описани начин, бранилац окривљеног износи сопствену оцену изведених доказа, сопствено виђење одлучних чињеница које из тих доказа произлазе, супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама, а везано пре свега за умишљај окривљеног.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 440. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава и повреду закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, а која повреда закона је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно састоји означена повреда закона.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева одређење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву бранилац истиче и да је побијаним пресудама учињена повреда уставом зајемченог права из члана 32. Устава Републике Србије.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости, ни у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић